

Ijdel aanbidden zij Mij!

door Don Esposito

Wanneer we kijken naar religie op zich, zien we dat het gevuld is met ofwel ijdele (nutteloze) aanbidding of nog erger heidense idool aanbidding m.a.w. afgoderij. Men veronderstelt dat Kerstmis de geboorte der Messias viert en toch weten we 100% zeker dat Yahshua' zeker niet op 25 december is geboren want was dat wel zo geweest dan zouden er geen herders in het open veld zitten in Israël maar deze christelijke feestdag komt voort uit een syncretisme met het heidense Saturnalia, een boosaardig feest ter ere van seksuele losbandigheid en heidens mysticisme.

Zoals met elke vorm van valse idool aanbidding wordt er altijd een fysiek object gebruikt dat de aandacht wegneemt van de enige ware Élohiem die niet fysiek is maar Geest en men aanbidt Hem niet met de ogen maar in Geest en waarheid. (Joh 4:24)

Dit is het patroon van de ware aanbidding van Yahweh en dit is dan ook de reden waarom de dag start bij het ontbreken van de zon, zo ook start de maand bij de donkere of astronomische nieuwe maan waar men opnieuw niets kan zien en zo vangt ook het jaar aan door de equinox, dewelke gekenmerkt wordt door de schaduw van de zon en niet een vorm dat men kan zien.

Yahweh weet hoe de mens buigt naar idolen en aanbidding van fysieke dingen en Hij zou dus nooit opzettelijk een struikelblok voor de mens leggen maar eerder ons waarschuwen voor elk soort valse idool aanbidding.

En toch gaan veel mensen die uit het christendom komen van de regen naar de drop door de heidense gewoonten van het christendom te verruilen voor de heidense gewoonten van het Jodendom. Velen van hen lachen in hun eigengerechtigheid met de heidens christelijke gewoonten en wenden zich tot joods mysticisme en hun heidendom.

Wat velen die uit het christendom komen niet lijken te snappen is dat het moderne Jodendom een door mensen gemaakte religie is waarvan de oorsprong ligt bij rabbi A'qiba (Modern Hebreeuws: Akiva) uit de tweede eeuw n. Ch. en ongeveer evenveel heidendom bevat als het christendom onder Constantijn, dat joods heidendom gaat van het geloof in reïncarnatie waarbij zielen reizen tot het dragen van de heidense keppel ter ere van de verzonnen godheid Hermes. Het moderne Jodendom is vervuld met fabels, mysticisme en gewoonweg heidendom. Yahshua' bestrafte de Judeeërs in zijn tijd voor hun ijdele tradities.

Mar 7:6-8 Maar Hij zeide tot hen: Terecht heeft Jesaja van u, huichelaars, geprofeteerd, zoals er geschreven staat: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is verre van Mij.

7 Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn.

8 Gij verwaarloost het gebod van Yahweh en houdt u aan de overlevering der mensen.

Een specifiek gebruik uit het Jodendom waar veel Messiaanen voor vallen is iets dat bekend staat als *qabbalath sjabbath*. Dit is een door mensen gemaakt ritueel dat begint met de vrouwen die 2 kaarsen aansteken vóór de aanvang van de sjabbath en hun handen over de kaarsen zwaaien om de zogenaamde "sjabbath koniging" uit te nodigen, waarna een mystisch gebed wordt opgezegd boven halla (Modern: KHalla) brood en een soortgelijk gebed bij de wijn. Hieronder lezen we meer over waar dit middeleeuws mystisch gebruik vandaan komt.

Sjabbath haMalka door Hillel Arbel, doctor in de wijsbegeerte

Onder de godinnen die de vrouwelijke zijde van Yahweh of zijn genoten zouden moeten voorstellen, zoals Asjera, Sjekhiena, Anath en Lilith, heeft *sjabbath haMalka* een unieke

persoonlijkheid en oorsprong. Haar mythe is sterk beïnvloedt door joodse gedachten en droeg bij aan de sterkte van thuis en familie, wat bijdroeg tot een verbetering voor de overlevingskansen van fysieke alsmede geestelijk joodse overleving.

Haar naam betekent *Koningin der Sabbat* en haar wezen belichaamt de joodse rustdag, zaterdag. Zij bezit nog steeds een prominente positie in de Joodse mythologie. Bv. Israëliëse kinderen, zelfs in een volledig niet-religieuze omgeving, zingen nog steeds elke vrijdagmiddag (in het Hebreeuws gekend als *"Erev sjabbath"* wat sabbat avond betekent) liederen voor haar, voordat de Koningin "neerdaalt" uit de Hemel om de wereld vierentwintig uur genade te schenken. Wanneer de joden begonnen terug te keren naar Palestina, lang voor er sprake was van een Staat van Israël, moest er nieuwe mythologie geschapen of herschapen worden. Sjabbath haMalka die alom aanwezig en romantisch was, leek dus de geschikte eerste kandidate. De grote nationale dichter Nakhman Bialik, wie een deskundige was op het gebied van folklore en mythologie, had veel te doen met het bewaren van het beeld der Koningin in het hernieuwde thuis van het joodse volk. Hij vond de *"Oneg sjabbath"* uit, wat betekent "sabbat vreugde" en combineerde de gewoonten van studiegroepen, feestelijk eten, toespraken en het zingen van zowel oude als nieuwe liederen. De gewoonte verspreide zich naar de VS en wordt nog steeds door velen gepraktiseerd.

Haar oorsprong gaat heel ver terug en zoals de eeuwen voorbij gingen, begon sjabbath haMalka magische kenmerken op te doen waardoor er een combinatie ontstond van Koningin, Bruid en Godin. Daarnaast nam zij een sterke erotische/romantische alsmede kosmische/geestelijke plaats in. De gewoonlijke joodse parallel met Akkadische mythes bestaan in haar beeld omdat het woord sjabbath lijkt op het Akkadische volle maansfeest genaamd: sjappatu. Het romantische karakter van de twee hoogdagen hadden veel met elkaar gemeen. Bv. huwelijksgemeenschap op vrijdagavond werd gezien als een heilige dienst, op dezelfde manier werd seksuele activiteit op sjappatu gezien. Maar de Akkadiërs hadden geen wekelijkse rustdag, dit idee lijkt haar oorsprong te hebben in het tweede hoofdstuk van Genesis.

Wat ook belangrijk is, is dat een passage in de Talmud (dat spreekt over de gebeurtenissen in de 2de en 3de eeuw) al spreekt over de vroege belichaming van sjabbath haMalka: *"Rabbi Hanina kleedde zich in feestdos naar vrijdagavond toe en zei: "Kom, laat ons de sabbat koningin verwelkomen."* *Rabbi Yannai deed zijn feestdos aan op de sabbatavond en zei "Kom, o bruid, kom, o bruid!"*

In een passage in de Midrasj ontwikkelt het beeld zich: *"Rabbi Sjime'on ben Yohai zei: De sjabbath zei tegen Elohiem: "Meester van de werelden! Elke dag heeft een wederhelft maar ik heb er geen! Waarom toch? De Heilige, gezegend is Hij, antwoordde haar: "De gemeenschap van Israël is jouw wederhelft." En toen Israël voor de berg Sinai stond zei de Heilige, gezegend is Hij, tot hen: "Herriner je wat Ik zei tegen de sjabbath: "De Israëlitische Gemeenschap is jouw wederhelft." Herriner daarom de sabbatdag om die apart-gezet te houden.*

Tot nu, belichaamde zij zowel de Bruid als Koningin. De kabbalisten daarentegen, ontwikkelden haar mythe tot volledig geestelijke en romantische proporties en voegden daar ook mystieke en kosmische betekenis aan toe. Ze begonnen al zo vroeg als de 12de eeuw met een mijpaal geschreven door de Spaanse dichter Abraham ibn E'zra genaamd "Brief der sabbat" en ontwikkelde zo de mythe tot aan de 16de eeuw. Het bekendste gedicht op dit gebied is "Lekha dodi" geschreven door Sjloomo ben Mosje HaLevi Alqabetz in het kabbalistische centrum in Safed, Israël.

Het was toen dat het geslacht van de sabbat druk werd besproken, aan de hand van twee versies van het Vierde Woord. In Exodus zegt het gebod duidelijk "Herriner de sabbatdag om die apart te zetten". In Deuteronomium zegt het gebod "Neem in acht de sabbatdag om die apart te zetten." De Zohar ziet "in acht nemen" als de vrouwelijke zijde van de sjabbath en "herrineren" als de mannelijke zijde, waarbij de sjabbath dus twee geslachten heeft. Dit is niet zo paradoxaal als men

zou denken, als men de omschrijving van de Sjekhina ernaast legt, dewelke zowel het vrouwelijke aspect van Yahweh Zelf is alsmede Zijn 'vrouw'. Pluralistisch goddelijke persoonlijkheden komen veel voor in het Jodendom want het combineert een sterke aartsvaderlijke visie met een net zo sterke krachtige aanwezigheid van de Godin. Zo werd de mannelijke zijde van de sjabbath gecombineerd met “Jesod”, het mannelijke onderdeel van God in de Kabbala en de vrouwelijke zijde met de Sjekhina, die een Koningin is en de Israëlitische gemeenschap en de bruid van God voorstelt. Dit zorgde ervoor dat Sjabbath haMalka de Bruid van Yesod werd of simpelweg, de bruid van God. Het versterkte daarnaast ook de afzonderlijkheid van van een prachtige vrouwelijke persoonlijkheid die klaar stond om aanbeden te worden.

Op het einde van de dag kwamen de mannen opnieuw samen, meestal bij de rabbijn thuis, voor de “Melaveh Malka” wat zoveel betekent als “Vaarwel aan de Koningin”. De ceremonie bestond uit het zingen van liederen ter ere van haar, het eten van (halla) brood met wijn en een toespraak of discussie. De Koningin ging dan op weg en de werkweek, gevuld met moeilijkheden en soms leed, stond op het punt te beginnen. De hele gemeenschap daarentegen, was altijd op de hoogte dat sjabbath haMalka nooit verder weg zou zijn dan zes dagen.” --- EINDE

We kunnen dus zien dat deze ceremonie iets is waar Yahweh geen behagen in schept maar gevuld is met mysticisme, heidendom en blasfemie naar Élohiem toe. Sommigen zeggen dan “*Kijk, wij steken die kaarse niet aan, wij bidden enkel maar voor het khalla brood en de wijn*” maar is dat niet exact hetzelfde wat de christenen zeggen over kerstmis? Kerstmis was oorspronkelijk een heidens feest, een boosaardige festiviteit en toch is het vandaag bij ongeveer 99% van de christenen een onschuldige viering om stil te staan bij de geboorte van de Messias.

En toch zegt Yahweh ons om de wegen der heidenen niet over te nemen en dan die proberen om te buigen tot aanbedding van Hem!

Deu 12:28-32 Luister aandachtig naar al deze geboden, die ik u geef; opdat het u en uw kinderen na u voor altoos wél ga, wanneer gij doet wat goed en recht is in de ogen van Yahweh, uw Elohim.
29 Wanneer Yahweh, uw Elohim, de volken, naar wier gebied gij trekt om hen te verdrijven, uitgeroeid heeft, en gij hun gebied in bezit genomen hebt en in hun land woont,
30 neem u er dan voor in acht, dat gij u niet laat verleiden na hun verdelging hun voorbeeld te volgen, en dat gij hun goden niet zoekt, zeggende: hoe dienden deze volken hun goden? Zo wil ik het ook doen.
31 Niet also zult gij Yahweh, uw Elohim, dienen: want al wat Yahweh een gruwel is, wat Hij haat, doen zij voor hun goden; zelfs hun zonen en hun dochters verbranden zij voor hun goden met vuur.
32 Al wat ik u gebied, zult gij naarstig onderhouden; gij zult daaraan niet toedoen, noch daarvan afdoen.

Dit soort syncretisme was en is niet aanvaardbaar voor Yahweh mits Hij de Schepper en oorsprong is van alles en Hij duidelijk zegt in de Schrift hoe we Hem moeten aanbidden, punt! Het is niet toegestaan om vieringen of door mensen verzonden rituelen toe te voegen die Hij nooit heeft van ons gevraagd of bevolen.

Deu 4:2 Gij zult aan wat ik u gebied, niet toedoen en daarvan niet afdoen, opdat gij de geboden van Yahweh, uw Elohim, onderhoudt, die ik u opleg.

Beseffen we wel dat wanneer we toevoegen aan het Woord van Yahweh door bijkomstige ritualistische aanbiddingsceremoniën toe te voegen, dat we exact hetzelfde doen als elke valse religie in de wereld, inclusief het Jodendom, vandaag de dag doet en zo iets is niet aanvaardbaar voor onze hemelse Vader.

Ik heb het leeuwendeel van de afgelopen 15 jaar in Israël geleefd en heb mij nooit goed gevoeld bij de Kiddoesj ceremonie. Men komt uit het christendom waar satan hen belazerde door valse religieuze rituelen, waar men de ware Pesah ceremonie verruild heeft voor iets wekelijks,

maandelijks of om de twee weken.

Ik geloof dat Kiddoesj nog een andere slinkse truc is waarmee satan afdoet aan de jaarlijkse herrineringsceremonie waarbij brood en wijn symbool staat voor het offer van Yahsjoea'. Het uitvoeren van het Kiddoesj ritueel op wekelijkse basis waarbij men bidt voor het khalla brood en wijn, is toevoegen aan de Schrift en doet af van de enige ware symbolen van de Pesah ceremonie.

Daarnaast is het zo dat als men op Pesah bidt voor het symbolische ongezuurde brood en wijn om die heiligen, dan is het apart-gezet geworden voor Yahweh en dat betekent dat het dan moeten consumeren en niet zomaar mag weggegooid worden. Besef je dat wanneer je hetzelfde doet met het khalla brood en wijn elke erev sjabbath, dat je iets apart-gezet voor Yahweh waarvan Hij nooit heeft gezegd dat het apart-gezet moet worden en overtreed je daarmee niet het Woord van Yahweh en breek je niet het bovenstaande gebod?

Besef je ook dat bepaalde dingen die Yahweh had apart gezet of geheiligd zoals de Tempel of de heilige zalvingsolie, nooit mochten nagebootst worden maar wanneer men dan kiddoesj doet, is het niet zo dat men de heilige jaarlijkse Pesah ceremonie nabootst terwijl die maar één keer in het jaar mag gedaan worden in diens seizoen? (Ex 13:10)

Om te bidden over het khalla brood en dat rond te geven zodat iedereen een stuk neemt is in essentie het brood apart zetten, iets wat de Schrift niet gebiedt en zelfs een overtreding is doordat men een ceremonie toevoegt aan de aanbidding van Yahweh terwijl Hij daar nooit heeft naar gevraagd. Erger nog, het is toevoegen van een gruwelijke ceremonie waarbij men een valse heidense godin aanbidt wiens oorsprong ligt bij mystiek heidense joden vele honderden jaren geleden en dus niet gestoeld is op de Schrift.

Daarnaast heeft Yahsjoea' al richtlijnen gegeven voor het gebed.

Mat 6:7-8 En wanneer jullie bidden, wees geen brabbelaars zoals de heidenen; want zij hopen door hun veelheid van woorden verhoord te zullen worden.

8 Wordt hun dan niet gelijk, want uw Vader weet, wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt.

Sommige vertalingen hebben “ijdele herhalingen” mits men in heidense religies niet spreekt tot Élohiem in gebed maar simpelweg gewoon hetzelfde blijft herhalen, iets waar Yahsjoea' tegen was.

Yahsjoea' ging dan verder en gaf een voorbeeld voor gebed dat meesten kennen als het “Onze Vader”. Meeste ware gelovigen begrijpen wel dat we niet simpelweg blindelings het “onze Vader” letterlijk woord voor woord dagelijks opzeggen maar dat diens woorden bedoeld zijn als richtlijn en voorbeeld van hoe we ons moeten richten tot Yahweh door Zijn Naam te huldigen, bidden voor Zijn Koninkrijk, vragen om onze dagelijks noden en om vergiffenis en uiteraard om te bidden voor anderen.

In de qabbalath sjabbath kiddoesj ceremonie zijn de gebeden daarentegen allen repetitieve gebeden tot Élohiem, terwijl Yahsjoea' ons zegt dat net niet te doen. De gebeden op zich zijn niet kwaadaardig mits er gezegd wordt “Gezegend bent U Élohiem, koning van het universum Die ons heeft gezegend met de sjabbath” en soortgelijke gebeden voor het brood en de wijn.

Op zich zou het niet verkeerd zijn om een gebed te starten met de kiddoesj zegening zoals reeds vermeld maar men moet oppassen en beseffen dat alle joodse gebeden repetitief en ingestudeerd zijn en niet uit het hart komen. Daarnaast zijn sommige gebeden in de Siddeor negatief naar vrouwen toe en gelovigen in Yahsjoea'. Onze broeder Juda die alleen gebeden opzegt uit een officieel gebedsboek weet misschien niet beter maar wij weten wel beter en dienen geen deel te nemen aan zulke daden die tegen de Schrift ingaan.

Ik wil ook in het verlengde van deze discussie over de qabbalath sjabbath ceremonie meegeven dat we in feite de sjabbath zouden moeten “kiddoesjen”. Het woord Qiddoesj komt simpelweg van het drieletterige stamwoord -Q D SJ- best vertaald als “om apart te zetten”. De sjabbath zou niet als elke andere dag mogen zijn en uit oude bronnen blijkt dat erev sjabbath werd apart gezet met speciale psalmen zoals Psalm 91, alsmede speciale liederen voor de gelegenheid zoals Exodus 15 en er werden zelfs Hebreeuwse dansen uitgevoerd. Er zijn vele manieren om de sjabbath te *kiddoesjen* of apart te zetten zoals een speciale maaltijd klaarmaken, de menorah aansteken of gewoon iets speciaal doen op die dag dat men anders niet zou doen. Maar zorg ervoor dat een fysieke herinnerring aan de sjabbath zoals een speciale maaltijd, niet verandert naar een religieus ritueel zoals kiddoesj want dan gaat men over van een onschuldig iets naar een toegevoegde religieus ritueel.

Om af te sluiten, de erev sjabbath, qabbalath sjabbath kiddoesj ceremonie is gevuld met heidendom en is niet gestoeld op de Schrift en het is een door mensen gemaakt aanbiddingsgebruik waar de Schrift ons voor waarschuwt, het is dus niet iets waar gelovigen deel aan moeten hebben. Er is op zich niets speciaal of heilig aan het khalla brood of de wijn op erev sjabbath zodat ze een speciaal gebed vereisen want dat zou ingaan tegen Zijn geboden die aangeven wat heilig-apart gezet is en wat niet. Wij als mensen hebben de autoriteit niet (behalve dan op Pesah) om bepaald brood en wijn apart te zetten voor Yahweh. De kiddoesj gewoonte is weeral een uitvinding van de mens die niet gebaseerd is op de Schrift.